

ת"פ 44333/09 - מדינת ישראל נגד יעקב גראד, אלירן משה

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 44333-09 מדינת ישראל נ' גראד ואח'

לפני כבוד השופט משה יעוד הכהן
בעניין: מדינת ישראל
במציאות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד רינת בן יעקב
המאשימה

נ ג ד
1. יעקב גראד -
2. אלירן משה -
ע"י ב"כ עו"ד שי שקד
הנאשמים

גזר דין

1. כנגד הנאשמים יעקב גראד ואלירן משה (להלן: "הנאשם 1" ו"הנאשם 2" בהתאם, וביחד: "הנאשמים") הוגש כתב אישום ביום 23.9.2012. ביום 28.9.2012 הוגש כתב אישום מתוקן (להלן: "כתב האישום"), המיחס לכל אחד מהנאשמים עבירה של "חטיפה לשם רצח או סחיטה", לפי סעיפים 372 ו-31 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק") וכן עבירה של "סחיטה באוימים", לפי סעיף 428 סיפה לחוק.
2. הנאשמים הורשו לאחר ניהול הוכחות בהכרעת דין מיום 8.2.2017 (להלן: "הכרעת הדין"), בעבירה של סיווע לחטיפה, לפי סעיף 372 בצירוף סעיף 31 לחוק, וכן בעבירה של סיווע לסחיטה באוימים, לפי סעיף 428 סיפה בצירוף סעיף 31 לחוק.

עובדות כתב האישום

3. כראוי כליל לעובדות כתב האישום נאמר, כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ובמהלך שניםים עבר להגשתו, התרחשו בסיני חטיפות של אזרחים סודנים ואריתראים על ידי כנופיות של בדואים. החטופים הוחזקו בתנאי שבי קשים ואוימו על ידי חוטפיהם כי יוצאו להורג, אם לא ישולם עבורים דמי כופר.
4. לאחר החטיפה, איתרו החוטפים בן משפחה של החטוף בישראל, יצרו עמו קשר טלפוני ודרשו דמי כופר עמוד 1

בסכום של אלפי דולרים עבור שחרור בן משפחתו. החוטפים אפשרו לחוטפים לשוחח עם בני משפחתם ובמהלך שיחה זו, תאר החטוף את תנאי השבי הקשים והמצוקה בה נתן והתחנן כי כדי הוכפר ישולם על פי הוראות החוטפים בצדיו לשחררו. החוטפים נתנו הוראות לבני המשפחה בישראל, בדבר סכום הכספי שעלייהם לשלם ואופן התשלום לאנשי קשר בישראל.

5. על פי עובדות כתוב האישום, לנאים 1 הכרות ארוכת שנים עם עימאד אבו עראר (להלן: "עימאד") המשתייך לארגון "חמאס" ומתגורר ברצועת עזה. נטען, כי בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשינה, מס' ימים לפני ה-25.8.2012, קיבל ד' ג' (להלן: "המתלון") שיחת טלפון מאחינו, שומאי (להלן: "שומאי"), אשר סיפר לו שהוא חטוף למצרים ושובו דורשיים לקבל סך של 20,000 דולר (ארה"ב), עבור שחררו. המתלון אמר כי לא יוכל לשלם סכום זה ולאחר מספר שיחות בין המתלון לחוטפיו של שומאי, סוכם כי המתלון יעביר סכום של 13,000 דולר (ארה"ב) (להלן: "הכספי") בתמורה לשחררו של שומאי. עוד נאמר למתי ומתי להעביר את הכספי.

6. בהמשך כתוב האישום נטען, כי בתאריך 25.8.2012 קיבל המתלון שיחת טלפון, בה נאמר לו להגיע עם הכספי לנקודה מפגש בתל-אביב. באותו מועד, יצר קשר עימאד עם נאים 1 וביקש ממנו כי יסע לתל-אביב ושם יפגש עם אזרח אրיתראי, העונה לשם המתלון, אשר יעביר לו את הכספי. זאת, כדי כופר עבור אחינו של המתלון המוחזק בידי עימאד, מחוץ לגבולות הארץ.

7. בנוסף נטען, כי באותו הערב, נסעו הנאשמים ברכבו של נאים 1, יחד עם ברוך תמסגן (להלן: "ברוך") מנთניה לכיוון תל-אביב, על מנת לפגוש את המתלון. בפגישה שנערכה בין הארבעה באזרה התנהנה המרכזית החדשה בתל-אביב, סירב תחיליה המתלון למסור את הכספי לנאשמים וביקש קודם לדבר עם אחינו החטוף, על מנת לוודא שהכספי אכן יועבר לייעדו. נאים 1 התקשר לעימאד, וזה נתן למATALON לדבר עם אחינו. לאחר מכן, העביר המתלון את הכספי לנאשמים ואלה עזבו את המקום. בהמשך, על פי הוראות שקיבל מעימאד, יצר נאים 1 קשר עם לווואי נאצ'ר א-דין (להלן: "לווואי"), פועל בארגון "חמאס" בירושלים, על מנת לתאם אותו את העברת הכספי.

8. עוד נטען, כי ביום 28.8.2012 נסעו נאים 2 וברוך, בהוראתו של נאים 1, לירושלים, על מנת להעביר את הכספי ללוואי. כל זאת, על פי הנחיותו של עימאד. בהגיעם לירושלים, יצר נאים 2 קשר עם לווואי, והשלישה נפגשו ברחוב סלאח א-דין בירושלים, שם העבירו ללוואי את כספי הוכפר. נאים 1 לקח מכספי הוכפר סכום הנע בין 1,500-2,000 ₪, כעהלה על ההעברה. עוד נטען, כי הנאשמים ידעו כי הכספיים אשר מועברים על ידם, מהמתלון ללוואי, בהוראתו של עימאד, הנם כספי כופר עבור שחרור אחינו של המתלון. כאן המקום לציין בקשר ל"عملיה", כי בסעיף 137 להכרעת הדין ציינתי מפורשת, שהמאשינה אינה שוללת את העובדה שהשיחה עם עימאד עסקה גם בהחזרת חוב עבור טעינת טוקמן". בנוסף, בסעיף 153 להכרעת הדין, קבעתי כי הנאשמים היו מודעים למטרת העברת הכספיים, וגם שלא הייתה מחלוקת שנאשם 1 לא קיבל "عملיה" אלא את "החזר החוב".

9. בסומו של כתב האישום נתען, כי במעשהיהם של הנאים המתוירים בכתב האישום, סייעו לעימאד לחטוף את שומאי, כדי להעמידו בסכנת רצח, או כדי לסתות או לאיים. כמו כן, אימנו על המתalon בפגיעה בשומאי, על מנת להניעו למסור להם 13,000 דולר (ארה"ב), ובשל איום זה, מסר המתalon לנאים את הסכם האמור.

הכרעת הדיון

10. בהכרעת הדיון דחיתתי את טענת ב"כ הנאים, לפיה הנאים לא היו מודעים למטרת הכספיים. קבעתי, כי קביעת הממצאים העובדיים מלמדת כי הנאים אכן היו מודעים לכך שהעברת הכספיים הייתה למטרת כופר, בגין חטיפת קרובו של המתalon. משחוכחה מודעות זו על פי חומר הראות, קבעתי כי ניתן להרשיע את הנאים בסיווע ל"חטיפה לשם רצח או סחיטה". עוד ציינתי, כי הוכח שני הנאים מקיימים הן את היסוד הנפשי של עבירה זו והן את היסוד העובדתי.

11. באשר לייסוד הנפשי קבעתי, שהנאים 1 לא היה נתון תחת איום של ערין אלים ולא היה לו כל יסוד לחושש מעימאד. בעניין זה אף קבעתי, שאיננו מקבל את גרסת ההגנה כי הנאם פעל תחת מצג של הטעה וכי הוא שמע מראש, מפני עימאד, מהותם של הכספיים שהוא אמר לקלל מהמתalon נועדה לתשלום דמי כופר עבור שחררו של קרוב משפחתו החוטף.

12. באשר לעבירות ה"סחיטה באזמים" לעומת זאת, הבחרתי, שעל אף החלטתי בטענות המקדימות, שהתבססה על עובדות כתב האישום ובטרם נדרשתי לחומר הראות בתיק, בשל הכרעת הדיון, משוחמר הראות כלו נגלה לעני ולآخر קביעת הממצאים העובדיים, סבורני כי יש להרשיע את הנאים בעבירה של סיווע ל"סחיטה באזמים" ולא בעבירה העיקרית כ"מבצעים בצוותא". ציינתי, כי עיקר הבדיקה בין "מס"ע" ל"מבצע בצוותא", נעוצה בכך של"מבצע בצוותא" יש שליטה ביצוע העבירה ותרומתו היא פנימית, בעוד שהמשמעות איננו שולט על ביצוע העבירה, ותרומתו היא חיצונית.

13. עוד קבעתי, שכפי שהוכח לפני, הנאים ידעו מהי מטרת הכספיים שהעבiron, עוד קודם לפגש עם המתalon, לצורך השלמת עבירות החטיפה. בנוסף, ניכר מחומר הראות כי הנאים היו מודעים לכך שהכספיים יועברו כתוצאה מ"סחיטה באזמים" של מבצעי העבירה. בין היתר, הם אפשרו שיחה טלפונית של המתalon עם מי מהגורמים הקשורים לחטיפה, לצורך וידוא כי הכספיים שיעביר אכן עתידיים להגיע לידי החוטפים, שאין מחלוקת שסחטו אותו באזמים, לצורך שחרור קרוב משפחתו. תוכן השיחות בין המתalon לחוטפים או לעוזריהם כאמור, ידוע מהודעותיו של המתalon, בכך שביקש לוודא כי אחינו נמצא עם החוטפים והכספי עבר למקומות הנכונות. הוא אף שוחח עמו באופן אישי. כיצד, וכך שפורט בהרחבה בהחלטתי בטענה המקדמית, האיום יכול להיות גם "משתמע" ובהכרח, "התיל אימה" אשר הובילה למתן כספי הכספי בסופה של יום, תמורת קרוב המשפחה.

14. עם זאת קבعتי, שסבירני, כי הנאים סיעו למבצעי העבירה העיקרי, ה"סחיטה באינויים", בהערת הכספיים ובכך שאפשרו את התקשרות בין המתלון לגורמים שבידיהם היה מצוי קרובו. בכך, תרמו באופן עקיף לסיעם בהגשות העבירה העיקרי על ידי המבצעים העיקריים, אך לא הייתה להם כל שליטה על ביצועה, על הסחיטה בפועל או על אופן התרחשותה. בנוסף קבعتי שהתקיים היסוד הנפשי שבعبارة, משאכחה מודעות הנאים לטיב ההתנהגות המשמעות שלהם וכך שהם תרמו בסופו של יומם לסתימת המתלון, על ידי מבצעיה, במטרה לסיעם להם.

ראיות הצדדים לעונש

התסקרים

15. בעניינם של הנאים הוגשו תסקרים מטעם שירות המבחן.

הנאשם 1

16. ביום 14.5.2017 הוגש תסוקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1, בסיוםו לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינו, אך המליך על ענישה מוחשית וكونקרטית, בעלת גבורות ברורים, שתממשו לו את האסור והחומרה שבמעשיו ותוכל להביא להפחחת הסיכון להישנות התנהלות עברייןית מצדיו ולמנוע המשך הידדרותו. התסוקיר סקר את אורח חייו של הנאשם 1, כבן 47, נשוי ואב לארבעה ילדים, המתגורר בכפר יונה. צוין, שהנאשם מנהל אורח חיים יציב, שומר על רצף תעסוקתי ומגלה מעורבות בתפקידו ההורי והזוגי. עוד צוין, כי אין לו הרשעות בפלילים ולא תלויים נגדו תיקי מב"ד. באשר לביצוע העבירות, הדגיש הנאשם 1 בפניו שירות המבחן, כי לא היה ער לכך שמדובר באירוע פלילי, חטיפה וכיספי כופר, ושמטרת נסייתו הייתה לצורך גביה טוב. עוד הדגיש, שהוא אדם אחראי ששמר שנים על רצף תעסוקתי ولو היה יודע במאמר דובר, היה אף מוכן לוותר על החזר החוב הכספי.

17. בנוסף, הנאשם 1 מסר כי, בשל ההליך הפלילי ומעצר הבית, חוות מצוקה נפשית ואף טופל במרפאת בריאות הנפש בניתה למשך מספר חודשים. טיפול, סיעם לו להתמודד עם הקשיים השונים של לחץ, נדודי שינה, חרדות ומצב רוח ירוד. הנאשם 1 שלל נזקקות לטיפול בנושא התנהלות אלימה, מאחר והוא אינו תופס את עצמו כמו שפועל באופן אלים או פוגעני, ושב והdagש את תפקידו התקין במשך השנים. שירות המבחן התרשם, כי המחבר שילם הנאשם בעקבות מעורבותו ביצוע העבירות הנוכחיות, מעצרו ומעצר הבית, מהווים גורמים מרתקעים ומציבי גבול עבורי. מאידך צוין, שהרשעתו ביצוע עבירות אלימות חמורות, לצד שלילת כוונתו הפלילית במעשה ובקשה להוכיח את חפותו כוים, מבטאת את הקושי בלקיחת האחריות ואינה מאפשרת לו לבחון את דפוסיו וקשריו הביעתיים, העומדים ברקע למעשה.

הנאשם 2

18. ביום 24.5.2017 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2, בסיוםו לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית-שיקומית בעניינו. אולם, נוכח חומרת העבירות, הומלץ על ענישה מוחשית וקונקרטית, בעלת גברות ברורים, שתחבר ותמחיש לו את חומרת התנהגותו בעבירות והאטור שבhn. התסקיר סקר את אורח חייו של הנאשם 2, בן 30, נשוי ואב לתינוקת כבת שנה, המתגורר עם משפחתו בבית הוריו בנתניה. חדשניים עבר לתסקיר, עבד בעבודות תחזקה והתקנת דשא סינטטי. עוד צוין, כי הנאשם שוחרר משירותו הצבאי עקב אי התאמה, בשל בעיות התנהגות ומשמעת. זאת לדבריו, על רקע הקושי שלו לשלב בין השירות לצורך לסייע לפרנסת המשפחה, סייע שנמשך עד היום. לאחר שחרורו בגיל 19, עבד הנאשם 2 בעבודות Müdמנות על מנת לסייע בפרנסת המשפחה ובהתאם לכך כבן 22 החל בסרטן, טופל והבריא, מה שגרם למשבר. לאחר קבלת עזרה משפחתו, הצליח לשוב לתפקיד תקין במישורי חייו השונים.

19. התסקיר הוסיף ועמד על קשיים במשפחה המורחבת של הנאשם 2, בריאותיות וככללות, לצד קשר חמ ותומך בין הנאשם למפחתו. צוין, כי מגילון הרישום הפלילי עולה, כי במהלך שנת 2012, נדון הנאשם 2 בגין עבירות נהיגה בנסיבות ראש, שביל"ר ונטייה במקום אחר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונוהga ברכב ללא רישיון, למאסר של שלושה חדשניים שירוצה בעבודות שירות, מסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה וצו מבחן למשך שנה. עוד צוין, הקשר של שירות המבחן עם הנאשם בעבר, לצורך אבחון וחקירת מעצר בשנים 2009-2013, אז התרשםו מבחוור צער, שעלה אף רצון לתקוף נורמטיבי והימנעות ממעורבות שלoit, נתון בסיכון על רקע הסבב החברתי בה גדל ונורמות התנהגות מקובלות בחברתו, אשר רכש לאורך השנים. אז, הומלץ על העמדתו במחן, במהלך ניסיון לשלבו בקבוצת טיפולית. ניסיון, שכשל נוכח הקושי של הנאשם 2 להתמודד עם שילוב הטיפול, עבודות השירות ועובדת.

20. ביחס לעבירות מושא אישום זה, צוין כי הנאשם 2 היה באופן מלא ומפורט את המiosis לו ואת הקשר החברי עם הנאשם 1. עוד מסר, כי נסע לרוסלים בהוראת הנאשם 1 על מנת להעביר את הכסף לאחר, אותו לא הכיר טרם מועד ביצוע העבירות, כשהוא חוזר ושלל כוונה פלילית או רוח כספי, והציג כי לא ידע שהכסף הינו קופר עבור שחרור נחטף על ידי כנופיות בדואים, שהחזק בתנאי שבוי קשים. לדבריו, לו היה יודע, היה ניתן למנוע מביצוע העבירות וכי, נוכח עברו והבעיות הביריאתיות עימם מתמודדים הוא והוריו, הוא משקיע מאמצים וכוחות בתפקיד תקין, מתנהל באופן אחראי, הפיק לך וボוחן באופן ביקורתית את התנהגותו והשלכות בחירותיו על עתידו. בנוסף, שלל עדויות הנוגנות לגיטימציה לשימוש באליםות כדרן התמודדות ופתרון בעיות, הדגיש את כוחותיו, יכולותיו ואחריותו לתפקידו, ושלל בעיתיות או נזקקות לטיפול בתחום השליטה בכיסים או דפוזים תוקפניים. עוד הדגיש את חששו מהשלכות גזר הדין על עתידו ועתיד משפחתו.

21. לבסוף, עמד שירות המבחן מחד, על רמת סיכון נמוכה להנהגות אלימה בעtid, מאמציו של הנאשם 2 להשקייע בתפקיד תקין, אחראיותו לתפקידו במישורי החיים השונים, אי פתיחת תיקי משטרת נוספים והיות ההליך המשפטי עבورو גורם מרתק. מאידך, עמד על חומרת העבירות וקשייו לקחת אחריות, שאיןם

מאפשרים לו לבחון את דפוסיו הבלתיים העומדים ברקע מעשי.

עדי ההגנה

22. ביום 3.7.2017 העידו לפני מספר עדי אופי לטובת הנאים.
23. **שנאל ג'ראד**, בתו הבכורה של הנאשם 1, ביקשה מבית המשפט שלא להכניסו לכלא והעידה על הקשיים שעבירה המשפחה בעת מעצמה בכלל, ושברו עליה, כמו שעירן הנוטל עול על כתפייה, בפרט. זאת, בין היתר, בשל תמייתה באחותה כבת ה-13 הסובלת מהתקפים ברגליים והאחריות שהוטלה עליה בבית, בהיותה הבכורה. עוד צינה, את העזרה שקיבלה מצה"ל במסגרת שירותה, בשל המצב.
24. **הרבי יהודה יצחק**, מארגון "לב חם", המשיע למשפחות נזקקות, יתומים ואחרים, העיד על הנאשם 1, אותו הוא מכיר שנים רבות, כמו שסייע לרבות ותרם לארגון, בין היתר, בחלוקת מזון שבועית ובחגים. עוד העיד, על אהבתו של הנאשם 1 לזרות, האכפתאות שהפגין ושמירת המצוות.
25. **ענת מחפוד**, אמו של הנאשם 2, ביקשה מבית המשפט להתחשב בו ולהסתפק בעונש שכבר עברו, ולא להכניסו לכלא. היא תיארה את בנה כילד טוב ותמים, שאוהב לסיעו לכל אדם ברחוב ואף עוזר בבית ותומך בה ובעלה. עוד העידה על הקשיי הרבי שעבירה המשפחה מתחילה היליך ובמשך חמיש שנים, המתה והעצבים שעבירה היא, התקף הלב וניתוח המתקפים שעבר בעלה. בנוסף, העידה על היומו אב לילדה, שצירך להמשיך ולנהל חיים". לדבריה, בנה עשה "טעות שלא מתאימה לנו", כי "הוא לא חשב בכך" אך למד את הליך.
26. **שiran כהן**, אחיו של הנאשם 2, ביקש רחמים מבית המשפט ולהימנע משליחת אחיו למאסר, עונש שהוא, אימו ואחיו, חוששים ממנו מאוד. הוא העיד כי אחיו הם אדם נורטיטיבי, שהחוק והמוסר, תמיד עמדו לנגד עיניו. בנוסף, העיד שהוא ילד טוב, נשי ואב לילדה כבת שנה, שכמוו, שירת בצבא והפסיק את שירותו בעקבות מחלת הסרטן, ממנה הבריא. בנוסף, העיד על אמם שבקשיי מתפרקת ו"התפרקה" בעקבות ההתרחשויות.
27. **לימור ג'ראד**, אשתו של הנאשם 1, העידה בוכיה וביקשה מבית המשפט שלא להכניס את בעלה לכלא. היא העידה כי היא ובעלה נשואים במשך כ-22 שנים וכי כל החיים, הוא פירנס לבדו את המשפחה בכבוד ומעולם לא היה מעורב בפשע. על חדשים וחצי של מעצמו, העידה כי כמעט ונאלצה לעזוב את הבית והתמוטטה, בשל הצורך להיות נוכח בהליך ולטפל בעסק של בעלה, בבית ובילדים, במקביל. עוד העידה על שתי בנותיה החולות, האחת, הסובלת מהתקפים חוזרים ונשנים והשנייה כבת 15, שהוסר לה גידול. בנוסף צינה את בתה החילת הנוסףת, והסובלת מקשישים בשל המצב. לבסוף, העידה על חמישת השנים בהם מתנהל היליך, בהם סבלה מאי שקט, חרדות, עצבים וחוסר דעתות, וחזרה ועמדה על הצורך, שבעליה ישוב מתנהל היליך, בהם סבלה מאי שקט, חרדות, עצבים וחוסר דעתות, וחזרה ועמדה על הצורך, שבעליה ישוב

לעזר לה לככל את הבית ולנהל את העסוק.

ראיות נוספות

28. במעמד דין הטיעונים לעונש, הוגש מטעם ההגנה גם הראות הבאות:

גילון הרישום הפלילי של נאשם 2, לפיו בפסק דין שניtan בבית משפט השלום בננתניה ביום 03.6.2010 הורשע הנאשם בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות ונטישה במקום אחד, כאמור בסעיף 413 סיפה לחוק; הפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו כאמור בסעיף 275 לחוק; נהגתרכב מנوعי ללא רישיון, כאמור בסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1962 (להלן: "הפקודה"); נהיגה בקלות ראש, כאמור בסעיף 62 לפకודת. בגין עבירות אלו, הוטלו על הנאשם 2 שלושה חודשי מאסר שירצו בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, כשהתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירה רכוש מסווג פשע או נהייה בזמן פסילה או בהיותו שיכור, למשך שנתיים; צו מבנן למשך שנה מיום מתן גזר הדין; פסילת רישון נהיגה למשך שנתיים. צוין, כי ככל וירשע גם בעבירה של נהיגה ללא ביטוח ונהייה בשכרות, שלושת חודשי המאסר ירצו בעבודות שירות ואת שלושה חודשי המאסר ירצה, אם תוך שנתיים מאותו יום יעבור עבירה של הפרעה לשוטר.

29. **סיכון דוח רפואי בקשר לנאשם 1**, ממבין למבוגרים בננתניה במועדים 9.12.2012 - 29.9.2013 בעקבות פניתנו בשל לחץ, נזודי שינה, חרדות ומצב רוח ירוד בעקבות מעצרו. אכן, צוין, כי הנאשם 1 "זוקק להמשך טיפול רפואי ופסיכופרואטי".

תדפיס חשבונית של ה"אחים תוננה בע"מ" מיום 7.2.2013 המעיד על חוב מצטבר בסך 74,686.71 ₪. כרטסת חשבונות של "בקרה שיווק וסחר" מיום 12.2.2013 ע"ש נאשם 1, המUIDה על חוב על סך 14,629.73 ₪. מצב חשבון של "שלישי שיווק פירות וירקות בע"מ" מיום 12.2.2013, המUID על חוב על סך 6971.95 ₪ לנאשם 1.

30. **מכتب מס' ר' נטלי דרעי, נגד יחידת ההגנה ביצה"ל** מיום 17.5.2017, המUID על קשייה של בתו של הנאשם 1 בעת גiosa, בשל הקשיים בבית והחרדות מצביו של אביה. עוד צוין במכتب, התמיכה שקיבלה מהיחידה והגיעה להישגים גבוהים בהמשך, עד לקבלת תעוזת הוקפה והצטיניות.

מכتب תודה לנאשם 1 מ"שיווק המאה" מחודש יוני 2017, על פועלו למען ניצולי שואה נזקקים.

מכتب הוקפה והערכה מאיחוד והצלחה-מרחב שרון, מיו"ר נפתלי דוד לנאשם 1, על תרומתו ברכישת ציוד רפואי מציל לחים למתנדבים.

מכتب הערכה מניר תווינה, מחברת "אחים תוננה בע"מ" מיום 14.6.2017, בו הוא מUID על היכרותו עם נאשם 1 במשך כ-30 שנה, כמו שימוש ירקות ופירות, לקוחאמין, בעל מוסר תשловמים גבוה, שעמד

בהתחריביותו.

מכتب תודה מרופת אשל, נציגת קשרי קהילה של "בית הילדים ע"ש צבע (אלעזרקי)" מיום 1.12.2013, בה היא מודה לנאשם 1 באופן אישי על תרומת הצעזועים לילדים בסיכון, השקעתו, מאמצו ורצוינו הטוב לשמהם.

מכتب מראש העיר של עיריית כפר יונה, אפרים דרעי מיום 2.7.2017, לנאשם 1, המUID עליו שהוא איש משפחה מסור, המחבר לקהילה ונורמת לכל משימה במסגרת פעילות קהילתית ענפה ביישוב.

31. **סיכום ביקור רפואי בקשר לנאשם 2, מרכז רפואי מאיר- מרפאה אורתולוגית, סיכום של ד"ר סלצבר** דוד מיום 2.9.2014, המUID על צורך במקבב בשל מחלתו בעבר.

פרוטוקול דיון המעצר בתיק מ"ת 12-09-44358 מטעם מדינת ישראל נג ז, לפני כב' השופט יורם נעם מיום 28.9.2012, בו הצהיר הפרקליט לפרוטוקול: "כתב האישום פה ואני רוצה להזכיר גם שבני המשפחה ישמעו, אנחנו לא אומרים שהמשיבים ידעו שמדובר בכיספי חמאס, במפורש. אנחנו מיחסים להם את הידיעה הזאת, אנחנו לא אומרים זאת. הפרק הכללי בתיק הוא רקע הסיפור. אני אוכיח שלווי הוא איש חמאס אני לא טוען שהמשיבים ידעו זאת בשום פנים ואופן. כתוב האישום שהוגש אתמול נגד לואי נגד עבירות ביחסוניות, מתן עשיית פעולות ברכוש טרור והשתיכות להתרגנות טרור...".

32. **שלוש כתבות מאתר חדשות באינטרנט, בקשר לפרשיה בה היו מעורבים הנאים, בדגש על שיתוף פעולה עם פועל "חמאס" ולא התייחסות לאי-המודעות של הנאים** לכך: כתבה מיום 23.9.2012 של יאיר אלטמן מ"הארץ", המדברת על חטיות אריתראים וסחיטת קרובים עבור חמאס, בציון חד צי שיתפו פעולה עם פועל חמאס מזרח ירושלים; כתבה מיום 23.9.2012 של אביאל מגני ונועם (דבול) דבר מ"ע, המצינית את שם של הנאים כמו שגבו "דמי קופר" מאריתראי בתל אביב, לאחר שאחינו נחטף בסיני. זאת, בציון העובדה שאחד החוטפים, פועל חמאס מעזה, היה בקשר עם גראד ו ביקש ממנו לחתת את הכספי. לפי האישום, הוא קיבל "عملיה" של כ-2,000 שקלים. בכתבה, הושם דגש על אישוםם של הנאים בשיתוף פעולה עם פועל חמאס וסייע לסתיטה לאיש חמאס; כתבה מיום 23.9.2012 של עדי רוזנברג מ"הארץ", לפיה שלושה תושבי השרון, בציון שם של הנאים, נאים ששימשו בילדיו כספים עבור החמאס. בדף, בכתבה ציטוט דבריו של רס"מ אושרי ברטל, לגבי איש החמאס מולו פועלו הנאים, אשר פועל בעזה ויצר עימים קשר לצורך העברת הכספיים.

הודעה מהאתר האינטרנט של הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור מיום 9.10.2012, המדבר על כתוב האישום שהוגש ביום 23.9.2012 נגד שלושה ישראלים, המואשמים ששימשו בילדיהם כספים עבור החמאס, בציון שם של הנאים ולא התייחסות לאי המודעות שלהם שדובר באנשי חמאס או כספי חמאס.

המأشימה

33. ב"כ המأشימה, עו"ד רינת בן יעקב, טענה כי מתחם העונש ההולם למקורה בנסיבותיו, נע בין שנה וחצי לארבע וחצי שנים מסר בפועל. בשלטענה, יש להטיל על כל אחד מהנאשמים, 30 חודשים מסר בפועל, בניכי ימי מעצרם, מסר על תנאי משמעותי ופיזי למTELON, דודו של החתו.
34. ב"כ המأشימה עמדה על הערכיהם החברתיים שנפגעו במקורה זה. הזכות לחירות ולחים. בנוסף, טענה שהקשישים עליהם עמדו עדי הגנה, הינם קשיים שהם מנת חלקם של כל נאים ונאים ואינם חריגים. לצד זאת, טענה, כי מילוי בהן השתמשו עדי הגנה ביחס לחויה שעבירה על הנאים כגון "סיטוט", "מוסר", "התמסכות הליכים" ו"עצבות", נכונות דזוקא לגבי התופעה יוצאה הדוף, הבזיה והאכזרית שעוברים אנשיים בסיני, שלא סיעו להנאים. ב"כ המأشימה הוסיפה וטענה, כי על בית המשפט לומר את דברו באשר לתופעה חמורה זו, עליה שומעים לא מעט גם בתקשרות.
35. בנוסף, טענה, כי אמנים הנאים לא תכננו את ביצוע העבירה העיקרי, אולם, כפי שהוכח ונקבע מפורשות בהכרעת הדיון, הם ידעו שמדובר בסכמי קופר שנוצעו לשחרור החוטפים בסיני. בנוסף, נאם 1 אף ידע שעימאד מתגורר בעזה. מעבר לכך טענה, שחרף ההזדמנויות שהיו לנאים להפסיק את הסיעום, אם בפגישה בתנה המרכזית, ואם מספר ימים לאחר מכן בנסיעתם לירושלים, הם בחרו לנ��וט פעולות מהותיות ולהשלים את ביצוע העבירה והעברת הכספיים. בנוסף, הפניה לקביעה בהכרעת הדיון, לפיה נאם 1 בהודעותיו במשטרת, ניסה להרחיק את עצמו מהאיירע ושהמהלך של החזרת החוב היה ביודען, ולא תמים.
36. עוד לדברי ב"כ המأشימה, דזוקא טענה הנאם 1, לפיה הכספי שלקח לעצמו, הוא אותו חוב פעוט ושולי שhab לו עימאד, נתן עליו המأشימה לא חלקה, מגבירה את חומרת הנסיבות במקורה זה. בפרט, כשהוא עצמו העיד שמצו הכלכלי באותה עת, היה טוב. דבר שלטענה, מלמד על אטיימות וקור רוח.
37. בהמשך, הפניה ב"כ המأشימה לשני פסקין דין עיקריים, בנסיבות דומות לטענתה, מהם ביקש ללמידה לגבי רף הענישה הנוגג בנסיבות דומות, והעונש שיש להטיל על הנאים-ע"פ 4111/14 **קורד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.8.2015) וע"פ 3706/15 **טובייס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.5.2016), (להלן: "**ענין קורד**" ו"**ענין טובייס**", בהתאם).

38. בנוסף טענה, כי אמנים הנאם 1 נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים תקין, אך הוא לאלקח אחריות על מעשייו והמשיך ושלח מעורבות בעבירה הנוכחיות בטענות כגון "טעות", שנשמעו גם בעבר. ב"כ המأشימה ציינה את עמדת שירות המבחן, שהמליץ בסופו של יום על ענישה קונקרטית, מוחשית ובעל גבולות ברורים,

על אף הפגיעה במשפחה. אשר לנאים 2, טענה כי הוא בעל פולוי משנת 2010, בגין ריצה עונש מאסר בעבודות שירות. היא צינה, כי במהלך ניהולו הנאים 2 נשא ואף נולד לו ילד, אולם גם במקרה זה, שלל בעיות בהתנהגותו וכל צורך בקשר עם שירות המבחן, אשר גם בעניינו, נמנע מהמלצתה.

39. לבסוף, ביקשה ב"כamasima לדחות את בקשה ההגנה להתחשב בעצם הימשכות ההליכים, במשך חמיש שנים, בעיקר מהטעם שڌיותם נבעו מבקשת הנאים, חקירות נגדית ארוכות, החלפת יציג של הנאים עצם ובקשות דחיה חוזרות של ההגנה להגשת הסיכומים.

טענות ההגנה

40. ב"כ הנאים, עו"ד שי שקד, טען כי במקרה זה, אף שמדובר בעבירה נמנחת, יש לקבוע שני מתחמים שונים, לשני אירועים שונים, ולהפוך בין העונשים. האחד, לגבי עבירת הסיווע לחטיפה, שלגביה יש לקבוע מתחם של עונש שאפשר שרוצה בעבודות שירות ועוד לשנת מאסר והשני, בעבירה של סיווע לסתיטה באזימים, שנوع בין שנת מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל. לטענותו, מדובר בשני נפגעים עבירה שונים, זמינים שונים וכלי קיבול שונה. בנוסף, ביקש מבית המשפט להסתפק בהטלת עונש של שישה חודשים מאסר שירצוז בדרך של עבודות שירות, לצד קנס או פיצוי מוגדים ומאסר על תנאי. לטענותו, הטלת עונש מאסר בפועל, תמיין אסון על משפחות הנאים, הנורמטיבות והחמות, שלאורח חייהם רק תרמו למדינה.

41. ב"כ הנאים ציין, כי ההגנה אינה מקופה ראש בחומרת העבירות בהן הורשו הנאים, ובכך שההתופעה עצמה, של חטיפות בסיני בתנאי שבי, הינה תופעה חמורה ובהירה. עם זאת, ביקש להתחשב בנאים ובנסיבות המטים לכיוון קולות העונש, ושלא יוטל על הנאים מאסר בפועל. הוא הוסיף, כי להגנה מספר השגות לגבי התסקרים שהוגשו בענייני הנאים. ראשית, התסקיר בעניינו של הנאים 2, בו לטענותו, קצינת המבחן כלל לא עיניה בהכרעת הדין. שנית, התסקרים בענייני שני הנאים, בהם לא הייתה כל התייחסות להצהרת המדינה, שהנאים לא היו מודעים לכך שעימאד ולוואי הם אנשים המשוכים לארגון חמאס, עניין שלעצמם, מעורר סלידה ותחושה של בגידה במדינה.

42. בנוסף לטענותו, ההתרומות היא שקצינות המבחן כלל לא ניסו לסייע לנאים להשתקם. כך למשל, לא הייתה כל התייחסות בתסקיר לגבי נאים 1, לקריטריונים מפחיתי סיכון ובנוסף, כלל לא היה נכון להציג לנאים טיפול ב"אלימות", כזה כלל לא נכתב בכתב האישום. עם זאת, ביקש להתייחס לעובדה ששירות המבחן לא נקט בעונש קונקרטי ואף לא ביקש מפורשות מאסר בפועל.

43. ב"כ הנאים הוסיף וטען, כי לצורך קביעת המתחמים, יש להתחשב בעובדה שהנאים הורשו בעבירות של סיווע, ולא מבצעים עיקריים, או בקשר קשור כמו בעניין טובאס. לטענותו, חלקם בביצוע העבירה הוא

קטן יחסית ולא מהותי ולא הייתה להם כל שליטה או השפעה על האירוע. לטענתו, מדובר בעבירות, שהיו מתבצעות גם באלימותם. בנוסף, הנאים לא הצביעו באמצעות נספחים, יציאתם לתחנה המרכזית הייתה ספונטנית אין לפיה כתוב האישום והן לפיה הכרעת הדיון, כאשר החוטפים כבר נחטפו והוחזקו בידי חמאס, המשא ומתן בין החוטפים למתלוון התנהל עוד קודם, והסכם תמורת החטוף כבר נסגר. לטענתו, הנאים כל לא היו מעורבים בנסיבות הנפשיים, מלבד ההיכרות הלגיטימית של נאים 1 עם עימאד.

44. עוד לטענתו, גם לפי קביעת בית המשפט (פסקה 57 להכרעת הדיון), שיחת הטלפון לוותה באירוע משתמע ולא פוזיטיבי. כמו כן, כעולה גם מהتسקרים, לו היו הנאים מבינים שמדובר במעשה חטיפה רגיל, היו טוערים את המהלך ולא ממשיכים. בנוסף, היה ריחוק פיזי בין הנאים לקורבן ולחוטפים, שכלל לא היו בארץ, האירוע מבחןתם היה חד פעני ולא מתוכנן, ללא תחכם או שימוש באלים. בפרט, ללא עזרתם בנסיבות האזרחים, שלא ידיעתם את נסיבות החזקמת הקורבן ומידת הפגיעה בו ואף שלא ידיעתם את הרקע האמור, המפורט בחלק הכללי לכתב האישום.

45. לטענת ב"כ הנאים, הרווח היחיד של הנאים 1 מביצוע העבירה הוא סכום של 1,500 ₪, חוב שעימאד חב לו בגין הטענת הטוקמן, וכשלא הייתה על כך מחולקת. כאשר, הנאים 2, לא הרווח דבר מהביצוע. עוד לטענתו, יש להתחשב בנסיבות מידת ההשפעה הגדולה של אחר על הנאים, היינו של עימאד על הנאים 1, שניצל את היכרתם רבת השנים והחוב הלגיטימי שהוא חב לו, ורק ביקש שהוא מי שי"ז" עבورو את הכספיים. לטענתו, גם השיחה בין עימאד לנאים 1, הייתה על מכולו הנסיבות ולא רק על עצם הידעה שמדובר בכיספי כופר. בנוסף, ביקש להתחשב בפגיעה הכלכלית לנאים 1, שבשל הפרסום שהגיע לקשריו עם חמאס, נפגע עסקו בשל התנתקות ל��וחות ממנו. לטענתו, יש להתחשב גם בעובדה שעימאד וברוך כלל לא הוועמדו לדין.

46. ב"כ הנאים הוסיף וטען, כי יש גם להבחין, כמתבקש, בין נאים 1 לנאים 2. הנאים 2 היה "עשה דברו" של נאים 1, צעריר בימים, שתפקידו באירוע היה פאיסבי, גם בקשר לקיום השיחה עם עימאד. הנאים 2 היה עובד של נאים 1, שהיה רגיל לפעולות עבورو שליחיות, כמו במקורה זה. לפיכך לטענתו, עונשו של הנאים 2 צריך להיות נמוך יותר. רק ביקש להוסיף את המנייע הכלכלי לביצוע העבירה, מניע שאין עברייני מובהק, ללא כוונה לפגוע או להattaץ לקורבנות. לטענתו, נאים 1, הנעדר עבר פלילי, לא פעל מתוך מצוקה כלכלית, אלא כוונה לפגוע או להattaץ לקורבנות. כאמור, נאים 1 מפרנס את ביתו, שהוא חשוב לו להחזיר את חובו. זאת, עשה בפזיות, טעות וקלות דעת. עוד לטענתו, הנאים 1 עובד כ-30 שנה בחנות ירקות, מבוקר עד הערב, בעמל רב מעביר שחורות ומפרנס משפחה עם ארבע בנות, שאחת מהן אף סובלת מ-DMF וזקוקה לנוכחותו בבית. בנוסף, שני הנאים שירתו בצה"ל וניהלו עד למקורה זה, חיים נורמטיביים. באשר לנאים 2, עמד על היותו נשוי ואב לילדיה, תמייכתו הכלכלית במשפטתו והוריו, שעברו לא מעט בחייהם, וכן על הנזק הנפשי שנגרם לו, והטיפול התרופתי לו נזקק, בשל טראומת המעצר לראשונה בחיו. עוד ציין, כי הנאים 2 בעל עבר פלילי ישן, שעתיד להתיישן בעוד כחודש.

47. עוד לדבריו, מלבד העובدة שדווחה במעידה חד פעניות ולא בדף עברייני, אין סיכוי שהנאים יתנו יד

למקרה דומה או אחר בעtid, ولكن שיקולי ההרתקה בנסיבותם שלם מופחתים. לעניין יכולת הנאים להבין את אשר עשו והפסול בנסיבותם, טען כי היא נגממה במידה מסוימת ויש בכך כדי להשפיע על המתחם. אך, ביקש להוסיף את נסיבות מעצרם של הנאים, במשך חודשים, במהלך חגי תשרי, בהם נותרו משפחותיהם, לצד תנאים מגבלים שחלו עליהם לאחר מכן, לתקופה ארוכה מאוד, בחלוקתם, ללא אפשרות לעבוד. לטענותו, אלו לכשעצמם, מהווים עונש מוחשי המספק את אינטראס הרטעה האישית. זאת, בנוסף, לעובדה, שהנאים עמדו בתנאים שהוטלו עליהם, קלים כחמורים. לטענותו, גם שירות המבחן התרשם, שיש בתנאים, בהליך המשפטי ובמחירו שלילו, כדי להציג גבול מרתייע וברור עבורם. בנוסף, ביקש לתת משקל רב לנזק שנגרם לנאים ובני משפחותם וביקש, כפי שקבע החוק, שלא לזקוף לחובות הנאים את העובדה שכפרו באשמה ובחרו לנמל משפט. עם זאת, ביקש לתת משקל לשיטת הפעולה של הנאים עם החוקרים, במובן זה שהו דו בפן העובדתי בשיחות שנוהלו ובהעברת הכספיים, וכן שווייתרו על הזמנת עדי תביעה. בנוסף, ביקש לקחת בחשבון את יוזמת הנאשם 1 לניסיון שכשל, ללכוד את עימאד.

48. לטענת ב"כ הנאים, קיימת הצדקה לסתות ממתחם העונש ההולם, בשל הפרטומים המזיקים בתקורתם, שלא עדמה על כך שהנאים לא היו מודעים כלל לכך שלוואוי ועימאד משתיכים לארגון חמאס. לטענותו, ولو לمراقبת פני הצדקה, היה נכון להבהיר כי הנאים אינם קשורים לארגון חמאס ולא כפי שנהרשם, שהם השתתפו ב"כונופיה שסעה לחמאס", זאת, כגון שהדבר גרם להם לנזקים והם תויגו הציבור כ"בוגדים". בנוסף, ביקש להתחשב בחולף הזמן מעת ביצוע העבירה, במשך חמישה שנים. לטענותו, הוא אינו זוכר שביקש דחיה בשל חילופי הסניגורים שהוא בתיק, כפי שטענה ב"כ המאשימה, והדוחיות בתיק נבעו מאיוצי יומן.

49. ב"כ הנאים הוסיף והפנה את בית המשפט למסמכים שהוגשו כראיות לעונש, לתרומה לקהילה, להתנהגות הנאים מול רשות החוק ולנזקים שנגרמו להם בשל פרטומי התקורת, שניזונה מפרטיהם שגיים. בנוסף, הפנה לשיקולי רחמים ולהשלכות הרטסנית שעשוות להיות לשילוח הנאים למאסר, עליהם ועל משפחותיהם.

50. ב"כ הנאים המשיך ואבחן את ההחלטה שהציגה ב"כ המאשימה. לטענותו, בעניין קורד, בניגוד לעניינים של הנאים, דבר בעבורות חמורות היכולות הלבנת הון, תחכום מופרז וניצול אמון המדינה על ידי בעל סניף לשירותי מطبع. שם, הנאשם ספר את הכספי, הייתה "AMILIT KOD", מי שি�שב ברכב אמר לקרוב המשפחה של החטוף שהוא קשור לחוטפים ואין לו שליטה מה יקרה לאחינו וסוכם הכהן, היה גבוה מהסכום של 13,000 דולר שניתן במקרה של הנאים ואף הוחזר למשטרת. לדבריו, אף הוחזר בהמשך לנפגע העבירה. בנוסף, בעניין קורד, האב היה בעליים של שירותי מطبع, איש עסקים עם רמת משלך, רמה קוגניטיבית ואינטלקטואלית, גבוההות מائلו של הנאשם, שהם אינם אנשים משכילים. בנוסף לטענותו, בניגוד לפסקה שהציגה המאשימה, הנאים אינם בעלי עם דפוס פעולה ואורח חיים עבריני.

51. בעניין טובאס, טען ב"כ הנאים, דבר על מגנון שיטתי ש חוזר על עצמו, שני אישומים, שני נפגעי עבירה ושני חוטפים. העבירות שם, בוצעו בנסיבות שונות והנאשם, ניגש מספר פעמים לקרוبي משפחת החטוף על

מנת לגבות את הכספי עד שגובה כ-80,000 דולר, ולאורך כל הזמן, לא בחר להתחרט ולפרוש. בנוסף, הגיע ב"כ הנאים פסיקה מטעמו. בין היתר, פסיקה בקשר לפגיעה בתדמית הנאים ושם הטוב שלא לצורך, פסיקה לעניין שיקול השיקום וחילוף הזמן, אשר לטענותו מצדיקים סטייה מסויימת ממתחם העונש בעולם.

52. לדבריו האחרון, אמר הנאשם: "אני מצטער על כל מה שקרה, מוקוה שבית המשפט יתחשב mine, אם לא אנחנו יש לנו ילדים בבית קטנית (צ"ל: "קטנים") וחילת ילדה חולה וכל הסיפור הזה נעשה בתמיינות. היינו חודשים במעצר, עברנו אל כל החגים שם, העסוק שלי של 30 שנה קרטס, 7 גנים של נעמת הפסיקו לעבוד איתי, אשתי כמעט קרסה, זו עבודה לילתה סורה ובבקור לסדר אותה ולספק לאנשים לבטים, זו עבודה מאוד קשה שוכרת אבא בבית. אני מוקוה שבית המשפט יתחשב mine". הנאשם 2, מכר: "אני מצטער על כל המקרה הזה, אם הייתי יכול לחזור אחורה לא הייתי חוזר על זה. אני מבקש סליחה ורוחמים מבית המשפט שלא ישלח אותי לבית הסוהר" (עמ' 701-702 פרוטוקול מיום 3.7.2017).

דין והכרעה

53. תחילת אציגן, כי התלבטתי רבות לאחר שמיעת הטיעונים לעונש ועון בחומר הראות, ולבסוף, ביום 11.7.2017 קבעתי, כי לאחר שעינתי בתיק, בטענות הצדדים במסגרת הטיעונים לעונש בדיון ביום 3.7.2017, בריאות שהוגשו ובפסקה, ועל מנת שיונחו לפני הענישה האפשרים, ומבליל שהדברichiיב את בית המשפט או ייצור אינטרס הסתמכות אצל הנאים, יגיש הממונה על עבודות השירות חוות דעת בעניינים של שני הנאים לא יואחר מיום 25.7.2017. לאחר דחיה שהتابקשה על ידי הממונה על עבודות שירות, ביום 30.7.2017 הגיעו שתי חוות הדעת בענייני הנאים, לפיהן הם נמצאו מתאימים לביצוע עבודות שירות, לאחר בדיקת התאמה ומכלול הנתונים.

54. כאן המקום לפתח ולציג, כי לאחר עיון עמוק בפסקה, בחומר הראות לעונש והכרעת הדין, לא מצאתי לנכון להטיל על הנאים עונש מסר שירותה בדרך של עבודות שירות. כפי שציינתי, גם עת בבקשת מהממונה את הגשת חוות הדעת, הדבר לא צריך היה ליצור אצל הנאים אינטרס הסתמכות. על עניין זה, עמדה לא אחת הפסקה שלפיה, במקרה בו נדרש שירות דעת מטעם הממונה, הרוי שלא קיים אינטרס הסתמכו ואף אם נוצר אינטרס ציפייה אצל הנאים, הרוי שהוא נלקח במקרה זה בחשבון, בעת גירת העונש בפועל (ראו: ע"פ 5925 **זהודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.4.2014)).

55. כאמור, הנאים הורשו לאחר ניהול הנסיבות של סיוע לחטיפה וסייע לסתיטה באיזים. הערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו ביצוע עבודות אלו, הם הזכות לשמלות הנפש, הזכות לחיים, לחירות ולAUTONOMIA. לאור העובדה שהנאים הורשו בעבודות של "סיוע", הפגעה בערכיהם החברתיים נפגעה באופן עקיף. עם זאת, ובעיקר בשל קביעתי בהכרעת הדין כי הנאים היו מודעים לעובדה שמדובר בכיספי COPPER, הרוי שהנאים אפשרו את השלמת ביצוע העבודות העיקריות. עבודות, שהן חמורות ופגעות באופן

שיר וקשה בזכות לחיים ובזכות לחיות. בנוסף, בעצם ביצוע העבירות, הם אף עודדו את המשך ביצוע עבירות החטיפה לשם כופר, שלאחרונה CIDOU, מהוות תופעה קשה, בזיהה ושכיחה.

56. בבואי לבחון את העונש הראו' לנאים שבפני, יש לתת, תחילה, את הדעת לסעיף 40(ב) לחוק, שענינו "ריבוי עבירות", ולשאלה האם מדובר ב"איורע אחד" או "מספר איורעים" (באשר למונח "איורע", ראו פסיקת בית המשפט העליון לאחרונה, בע"פ 13/4910 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 29.10.14) (להלן: "ענין ג'אבר"). כאמור, ב"כ הנאים בוקש להפריד בין העבירות והאיורעים ולאחריו שני מתחמים שונים. האחד, לעבירה הסיו' לחטיפה, והשני, לסיו' לסתיטה באוימים. זאת, בניגוד לעמדת המאשימה שראתה במקרה שלפניו איורע אחד בלבד.

57. בענין ג'אבר, לשיטת כב' השופטת דפנה ברק-ארץ, את תחומיו של "איורע" יש לקבוע בהתאם לבחן "הקשר הדוק". על פי מבחן זה, עבירות שיש בינהן "קשר הדוק" תחשבנה לאיורע אחד.קשר כזה בין עבירות, ברגל, ימצא כאשר תהיה בינהן סמיכות זמניות, או כאשר הן תהיה חלק מאחת תוכנית עברינית, אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופה זמן שאינה קצרה (הדגשות שלי מ"ה). לאחר שבחןתי את נסיבות המקירה, עובדות כתוב האישום ובהסתמך על הקביעות בפסקה בענין ג'אבר, הגעתו לכל מסקנה, כי אף שמדובר בהרשות בשתי עבירות עבר כל נאשם, המעשה מהו איורע אחד בודד ויחיד ואין כל מקום, לקבוע שני מתחמים ולחותוף בין העונים.

58. בהתייחס למדינות הענישה הנהוגה, בעבירות מהסוג שעברו הנאים, תחילת יש לומר, כי העונש הקבוע בחוק לעבירה מסווג סיוע לחטיפה עומד על עשר שנים מאסר ובעבירה מסווג סיוע לסתיטה באוימים, על ארבע וחצי שנים מאסר. זאת, בהתייחס לסעיף 32 לחוק, המגדיר מפורשות, כי העונש על סיוע לעבור עבירה, הינו מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי, מלבד ארבעה חריגים שאינם מתקיימים בענייננו. יעיר, כי עבירת החטיפה שיוחסה מלכתהילה לנאים, מכוח סעיף 372 לחוק, וכותרת "סתיטה לשם רצח או סתיטה", שונה מעבירת "חטיפה" הרגילה, המוגדרת בסעיף 371 לחוק, אף שהעונש בצדן, זהה.

59. מכאן, עבור לפסקה שהציגו הצדדים ובקשו ללמידה ממנה לגבי רף הענישה הנהוג בעבירות מהסוג הנדון.

בפסק הדין בענין קורד, שהגיעה המאשימה, דבר בין היתר על דחית ערעורו של טארק קורד (להלן: "**המעערע 2**"), שהושתו עליו שש سنوات מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים, בגין הרשעתו ביצוע עבירות על חוק הלבנת הון, פקודת מס הכנסת וסיוע לחטיפה לשם סתיטה. ברקע ביצוע העבירות שם, שמשו שני הנאים צינור להעברת דמי קופר מאזרחים אריתראים וסודנים השוהים בישראל, עבור שחרר קרוב משפחתם החטופ, לצורך הכנסת בני משפחתם לישראל, שלא כדין. בענין קורד, הורשע המערע 2 בעבירות כלכליות. המערעים היו בעלי עסקים למתן שירותים מطبع, שהיו רשומים על שמו של המערע 2, שاف ניצל עובדה זו לצורך ביצוע העבירות. בנוסף, מעיון בהכרעת הדיון של בית המשפט המחוזי בעניינים, עולה כי לענין העבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, קבע בית המשפט, כי הן בוצעו בנסיבות המצביעות על חומר יתרה, בתחכם ותוכנן רבים.

60. אעמוד על סיפורו המעשה של ביצוע העבירות בעניין קורד, כפי שהוכח בהכרעת הדין ועל פי הנטען בכתב האישום: במחצית השנייה של שנת 2011, יצר חלפן ירדני העונה לשם "נадי", שזיהותו המדוקת אינה יודעה למאשינה, קשר עם זiad, והציג לו להעביר כספים מאזרחים אריתראים וסודנים השוהים בישראל לבבדאים השוהים בסיני, על מנת להכניס את בני משפחתם לישראל, בנגדו לדין. Nadji סיכם עמו שייעביר לבבדאים את מספר הטלפון שלו, וכי הם ישלחו לו "מסרונים" (הודעות SMS) המפרטים את מספרי הטלפון של האזרחים האריתראים והסודנים, אשר בני משפחתם נחטפו ומוחזקים בסיני, את סכומי הכספי שעלייהם לשלם ואת מספרי קוד זהוי מול מקבל הכספי. Ziad שיתף פעולה עם מערער 2 בפרטיו הקשר. בהתאם לקשר שנrankם, קיבלו "מסרונים" מהחוטפים ופעלו בהתאם לסיסום, תוך שהם מתאימים פגישות בבית העסק למtan שירות, מטבח, ברוחוב בן יהודה 63 בתל אביב, שהוא בבעלות של המערער 2. לאחר קבלת הכספי מבני המשפחה, הועברו הכספיים לחוטפים בסיני. המערערים לא ניהלו כל רישום אודות הכספיים שהתקבלו במסגרת הקשר, וזאת כדי להסווות את אופן התנהלות העסק ואת מסלול הוצאת הכספיים מישראל, וכן כדי להתחמק מתשלום מס דין. במהלך שימוש הראיות בעניין קורד, ביקשה ב"כ המאשינה כי בית המשפט יעשה שימוש בסמכותו לפי סעיף 184 לחוקסדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וירשייע את המערער 2 גם בעבירה של סיוע לחטיפה לשם סחיטה, לפי סעיפים 372 ו-24 לחוק. זאת, על רקע מודעותיו למשיע החטיפה וכן שהכספיים אותם קיבל מבני משפחות החוטפים, שימשו כدمי כופר עבור האחרנים. היא הטעימה, כי לשיטת המאשינה, גם Ziad היה מודע לנسبות הללו, אולם האינדייקציות לכך הינן חלשות יותר, ומشكך לא ביקשה להרשייעו גם בעבירה זו.

61. בפסק הדין בעניין טובאסி שהגיעה המאשינה, נדחה ערעור של המערער בגין הרשעתו בשתי עבירות של סיוע וחטיפה לשם רצח או סחיטה. באותו מקרה, הורשע המערער על יסוד הוודאות במסגרת הסדר טיעון והושתו עלייו 42 חודשים מאסר בפועל, 8 חודשים מאסר על תנאי וחילוץ מוניותו שנטפסה. בפסק דין ציון, כי המערער פעל כצינור להעברת כספים בין קרוביו חוטפים בישראל לחוטפים בסיני, ואף שלא נטל חלק במעשים עצם, הושיט סיוע לביצוע על ידי העברת הכספיים. הוא נפגש עם קרוביו החוטפים, תוך שהוא מודיע לסייע בגינה מעבירים את כספם לחזקתו, בסכום של עשרות אלפיים, שב וביצע את האמור, פעם אחר פעם, תוך הפגנת אדישות לגורל הקורבנות. בכר ציון, אף עודד את החוטפים להמשיך ולהחטוף וסייע באופן ממשי וחינוי לביצוע העבירה המוגמרת. עוד ציון, כי גביה הכספיים עצמה, היא שמנעה את הגלגים של המערכת המשומנת ומאפשרת למנגנון הפלילי כולו לעבוד. מתחם העונש שנקבע בתובאסי, נע בין שנה ל-5 שנים מאסר, לכל אישום. נקבע, כי העונש שהוטל על המערער בסופה של יום, ראוי ואני מצדיק התרבות ונמצא אך בטוח שמתחם עונש בודד. ציון מפורשת, כי הטענה לפיה יש לראות בתשלום הנמור שקיבל משום נסיבה לקלוא, נדחתה, שכן הוודאות כי המנייע למעשה היה בצע כסף.

62. באשר לפסיקה שהגיעה ב"כ הנאשימים. עינתי בכל פסקי הדין ולא מצאתי כי הם רלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם וכי ניתן ללמידה לגבי רף העונשה הנוגג. חלק מפסקיו הדין הוגשו לצורך עמידה על חלוף הזמן ושיקולי שיקום במובן הרחב, ואתיחס אליהם בהמשך. פסקי דין האחרים שהוגשו, הם פסקי דין שניתנו קודם לתיקון 113 לחוק ואין מתייחסים כלל למתחמי עונש הולמים. לכן, התקשייתי מאוד ללמידה מהם לגבי רף העונשה הנוגג כיום. בנוסף, חלק אחר של פסקי דין שהגיש ב"כ הנאשימים, מתייחס לנسبות עובדתיות שונות באופן מהותי מנסיבות ענייננו. חלקם, אף מתייחסים רק לאחת מהעבירות בהן הורשעו

הנאשמים במקירה זה, אף לא בקשר לטופעה הבזו' של חטיפת אריתראים וסודנים (דוגמת: ת"פ (-מ) 45404-09-12 **מדינת ישראל נ' אילוז** (9.7.2013); ת"פ (-מ) 53784-12-13 **מדינת ישראל נ' סוויטה** (23.9.2014); ת"פ (נצח) 33861-01-13 **מדינת ישראל נ' מנzel** (27.10.2013); ת"פ (ב"ש) 3802-10-12 **מדינת ישראל נ' פודדיacci** (18.2.2014); ת"פ (ח') 11700-10-09 **מדינת ישראל נ' חי'ר ואח'** (2.11.2011); ת"פ (ח') 64753-11-15 **מדינת ישראל נ' גיאן** (25.5.2016); ע"פ 6024/02 **אבו סנינה נ' מדינת ישראל** (19.6.2003); ת"פ (-מ) 2076/06 **מדינת ישראל נ' ברקאי** (28.9.2006); ת"פ (-מ) 195/03 **מדינת ישראל נ' סامر** (1.7.2004); ת"פ (ב"ש) 8288/04 **מדינת ישראל נ' אבטה** (14.7.2005); ת"פ (נצח) 1124/06 **מדינת ישראל נ' פואז** (30.1.2017); ת"פ (ב"ש) 8278/04 **מדינת ישראל נ' יופה** (22.12.2005).

63. פסק דין נוסף שהוגש, הוא ע"פ 640/15 **אלקרינאוי נ' מדינת ישראל** (24.8.2015) (להלן: "בעין אלקרינאוי"). באותו מקרה, דובר על ערעור על גזר דין של בית המשפט המוחזק בבאר שבע, שנitin בעקבות הרשות המערער במסגרת הסדר טיעון, בעבורות רבות של סיוע לשחיטה באוימים. בגדרו, נגزو על המערער 27 חודשי מאסר בפועל; תשעה חודשים מאסר על תנאי ופיקצי בסך 300,000 ש"ח שיחולק באופן שווה בין ארבעת המתלונים. עם זאת אצין, כי באותו מקרה היה הסדר שככל הסכמה לעניין העונש, לפיו המדינה תגביל עצמה ל-30 חודשים מאסר בפועל והסניגור יהיה חופשי בטיעוני. בנוסף, הוסכם על פיקצי על סך 300,000 ש"ל למטלוננים. אף שברגיל, סבורני, כי קיימת בעיתיות מסוימת להתייחס לפסיקה עונשית מסוג זה, כשקיים הסדר מסוים לעניין העונש, מצאתי לנכון להתייחס לפסק הדין בשל נסיבות המקירה בו.

64. בעין אלקרינאוי, הרקע למעשים, הוא קשר של תושבי סיני ותושב עזה לחטוף אזרחים אריתראים וסודנים השוהים בסיני, וזאת במטרה לשחוט כספים ולבקש דמי כופר מקרובי משפחתם וחבריהם, השוהים בישראל, תמורה שחרור החטופים. חלקו של המערער היה בגביהת דמי הקופר והUberamt. בית המשפט העליון שדחה את הערעור, פרט, כי הרקע למעשים בהם הורשע המערער "יחודי בחומרתו ומעורר שאט נפש. עוד ציין, שאף שהמעערער לאלקח חלק במעשים הנפשעים שהתרחשו בסיני, הוא הושיט סיוע ממשי וחינוי לביצוע עבירות השחיטה באוימים, בדמות גביהת הכספיים מן הנשחוטים, וזאת במרקם רבים ועל פניו תקופה ממושכת. נמק בפסק הדין, כי עונשו של המסייע אינו מושפע אך מחומרת העבירה המושלתת והעונשים הקבועים בצדיה, ויש לייחס משקל למאפייני הסיוע עצמו. בין היתר, האם מדובר בסטיון במעשה או במחדר; אם הסיוע קדם לביצוע העבירה העיקרי או שהוא ניתן במהלך ביצועה; מידת תרומתו של הסיוע לביצוע העבירה העיקרי; תרומת הסיוע לנזק שהיה צפוי להיגרם וشنגרם בפועל; יכולתו של הנאשם להבין את משמעות פעולותיו לרבות בשל גילו; ועוד. כאשר עניינו של המערער ציין, שהסיוע שהעניק לשחיטתם של קרוביו החטופים אינו שלו כלל ועיקר, גביהת הכספיים עצמה אפשרה הוצאתה לפועל של התכנית כולה וב└עדיה המנגנון הפלילי לא יכול לפעול. עוד ציין, שתרומתו של המערער בסטיון, הייתה ממשית. המערער הוא שנפגש עם אותם פליטים פנים אל פנים, תוך שהוא מודיע למצוקה המנעה אותו, להעביר לחזקתו את שארית כספו, ואף על פי כן ביצע את האמור פעם אחר פעם, כשמצפונו לא נקפו.

65. ב"כ המאשימה כאמור, טענה שמתחם העונש ההולם צריך לנوع בין 18 ל-54 חודשים מאסר בפועל ובקשה להטיל על הנאשמים 30 חודשים מאסר בפועל בגיןemi ימי נעצרים. מנגד, ב"כ הנאשמים טען כי יש לקבוע שני

מתחמים שונים ולחופף בין העונשים. האחד, נע בין עבודות שירות ל-12 חודשים מאסר בפועל והשני, בין 12 חודשים מאסר על תנאי ל-12 חודשים מאסר בפועל. אולם, לאור קביעתי כי אין מקום לקבוע שני מתחמים שונים, קיימן קושי להתייחס למתחמים שהציג.

66. בקביעת המתחם כאמור, יש להתחשב בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, הרלוונטיות לעניינו ומשמעות על קביעת המתחם (סעיף 40ט (א) לחוק).

העדר התכנו. שוכנעתי, כי לא ניתן לאירוע תכנון מוקדם, כזה שיש בו כדי להחמיר את חומרת המעשים ואשם של הנאים. התרשםתי, כי מדובר באירוע שהתגלה כתוצאה מהיענותו של הנאשם 1 לקבל את כספי החוב עבורו לידי, תוך שהוא מערב את הנאשם 2.

חלוקת היחסים של הנאשם ביצוע העבירה ומידת השפעה של אחר. אין ספק לטעמי, שנគן לאבחן בין נסיבות עניינו של הנאשם 1, שהוא מעבידו של הנאשם 2 ועירב אותו במעשים. זאת, בנוסף לעובדה שנ הנאשם 1 הוא שביקש מלכתחילה להחזיר את החוב הכספי של עימאד(Clavi), מלבדו,查明 2 נהנה מפירוטו. בנוסף כאמור, הנאשם 2 עסוק בעיקר במשLOWים במסגרת עיסוקו, וכן מידת השפעתו של הנאשם 1 עלי, היה בהכרח נסיבה שיש לזכותו לזכותו 2, שכן יש בה כדי להפחית את חומרת מעשה העבירה מצדיו ואשםו.

67. **הנזק שנגרם ביצוע העבירה.** אין ספק כי יש להתחשב בנזק שנגרם לקרוב משפחתו החטופ, נזק נפשי, בשל תחושת האחירות לקרוב משפחתו, דאגתו וחששו שהוא הכספי לא יגעו ליעדם ויאפשרו לבסוף, את שחרורו קרוב משפחתו מהשבוי. בנוסף, יש להתחשב בנזק החמור אף יותר, לחטוף עצמו, שכדוע, הוחזק בפחד וחשש, תחת תנאים קשים, לצורך קבלת כספי הסחיטה.

הסיבות שהביאו ליצוע העבירה. בהקשר זה, ניתן לזכור ורק במידה מעטה, לזכות הנאשם 1, את העובדה שמעורבותו ביצוע העבירה הייתה לצורך גבייה חוב ולא מניע של "בעצם כסף". מנייע שכאמור בפסקה שפרטתי לעיל, מהו שיקול להחמיר את העונש. לעומת זאת, יש לזכור באופן ממשמעותי לזכותו של הנאשם 2 את העובדה, שהסיבה למעורבותו ביצוע העבירה, נולדה מחוות עובד של הנאשם 1, ולא כל קבלת טובת הנאה ממנו.

68. שקלול הערכים המוגנים והפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והעונשים שהוטלו בתיק זה, בנסיבות ביצוע העבירה, הובילו אותי לכל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם לאירוע, בנסיבותיו, צריך לנوع בין 8 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

69. אין לקבל לטעמי את טענתו של ב"כ הנאשם, לפיה יש לחרוג מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. הנאשם 1 לא עבר פלילי והנragon 2 עם עבר פלילי נקודתי וישן. שניהם ניהלו אורח חיים תקין ועובדם מדובר בנסיבות. לטעמי, סעיף 40א לחוק, שעניינו חריגה משיקולי "שיעור", אין כוונתו לשיקום במובן של אדם נורמטיבי, שכוראה, ממשיר באורך חייו הנורמטיבי, לאחר אותה "מעידה". הפסקה שהציג ב"כ הנאשם לגבי שיקול השיקום, ת"פ (ת"א) 1183-04 רשות המיסים, היחידה המשפטית איזור מרכז

ותיקים מיוחדים נ' פ.מ.מ בע"מ (פורסם בبنבו, 10.12.2013), דזוקא עמדה על כך, ש"... ספק ... אם ... עצם העובדה שנאשם הוא נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורטטיבי, הסיכון ממנו נמור והוא משתח פועלה עם גורמי הטיפול, יש בו כדי להצדיק כשלעצמם את הגדרת הנאשם כבעל פוטנציאל שיקומי ממשי באופן מצדיק סטייה ממתחם העונשה בכל תיק ותיק".

בנוספ', לאור העובדה ששוכנעתו שמדובר באנשים נורטטיביים, שביצוע העבירות עבורים הוא בגדר מעידה, לא מצאתו בעניינם לחרוג מהמתחם לחומרה, משיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק).

70. בעת, לצורך קביעת העונש הספציפי בתחום המתחם אבחן את הנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק):

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם. לגבי שני הנאים, התרשתי, אין מעדיות ההגנה והן מרשמי קצינות המבחן בתסקרים, כי לעונש שיוטל על הנאים עתיד להיות השפעה משמעותית על משפחותיהם התלוויות בהן. הן תלות כלכלית והן תלות רגשית ונפשית. כבר הבעתי עמדתי בעבר, כי פגעה כזו במשפחות לרוב, היא שכיחה אצל נאים. זאת, טענה גם ב"כ המשימה. אף על פי כן, יש מקום לטעמי להתחשב במידת הפגיעה במשפחה מסוימת ולא זו את הנזק למשפחה, אל מול התועלת שתצמץ מהעונישה, לטובת הציבור בכללות.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, חזרתו או מאמציו לחזור למוטב. באשר לשני הנאים, חזרה העמדה של שירות המבחן לפיה, גם לאחר הקביעת המפורשת בהכרעת הדיון, כי הנאים דאגו להעיבר כספי כופר והוא מודעים לכך, הם שבים וטוענים, כי לא היו עריכים לפליליות המעשה ולא היו מודעים לכך שמדובר בחטיפה וככפי כופר. לפיכך, אין מקום לטעמי לזקוף לזכותם את הנסיבה של "נטילת האחריות על המעשים". כמובן, שבהוראת המחוקק על פי תיקון 113 לחוק, אין גם מקום לזקוף לחובתם את העובדה שכפרו באשמה ובחרו לנשל הוכחות (סעיף 40יא(6) לחוק). לא מצאתו לנכון, גם לזקוף לזכותם את שיתוף הפעולה עם רשות האכיפה. דזוקא לאור העובדה שניהלו הוכחות, הייתה עד להסתפקות בהודעותיהם במשפטם ולשינויים בגרסאותיהם, וכך אין כל סיבה לטעמי, לזקוף נסיבה זו לזכותם. בנוסף, אני דוחה את בקשתו של ב"כ הנאים לזקוף לזכותו של נאם 1 את הניסיון ללכוד את עימא, ניסיון שכשל בסופו של יום.

71. **התנהגותו החביבת של הנאשם ותרומתו לחברה**. באשר לנאם 1, מהראות שהוגשו לעונש, אכן התרשתי כי לך חלק בחיו הפרטיהם במתן צדקה וסיעע לנזקים, וכי הוא מוערך על כך. נסיבה זו תיזקוף לזכותו.

נסיבות חיים קשות. סוג זה של נסיבה, אינו יכול להזקוף לזכות הנאים, כיוון שהחוק מורה מפורשות כי נסיבה זו מתקיימת, רק כאשר מדובר ב"נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע העבירה" (סעיף 40 יא(8) לחוק). גם אם התרשתי שנסיבות חיים של הנאים אינם פשוטות וקלות, הן בשל המצב הכלכלי והקשי שלם לפרנס והן בשל בעיות בריאות שונות, שלם או של בני משפחותיהם, בהתאם לראיות שהוגשו, אין לאלו כל השפעה על ביצוע העבירה עצמה.

.72. **חולף הזמן מעט ביצוע העבירה.** נסיבה זו, בגין לבקשת ב"כ הנאשמים, לא תזקף לזכות הנאשמים. ההליך אכן נמשך כחמש שנים. הנאשמים בחרו לנHAL הוכחות ובמהלך ההליך הגיעו, גם מצדם, בקשה שונות לדחיתת מועד דין והגשת הסיכומים (החלטות מיום 20.12.2012; 1.1.2013; 4.2.2013; 6.2.2013; 12.1.2014; 8.9.2015; 2.12.2014; 19.5.2016).

עבר פלילי. לנאים 1 כאמור, אין עבר פלילי ונסיבה זו תזקף לזכותו. באשר לנאים 2, עבר פלילי ישן משנת 2007, במקורה בודד, באربع עבירות שאין מהסוג הנדון ولكن לא אנטן לו משקל יתר.

.73. כאמור בסעיף 40יב לחוק, "אין בהוראות סעיפים 40ט ו-40יא כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקל נסיבות נוספות הקשורות ביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם, וכן נסיבות נוספות שאינם הקשורות ביצוע העבירה לשם גזרת העונש המתאים לנאים". בעניינים של הנאים יש לבחון האם ראוי לזקוף לזכותם נסיבה מסווג זה, הקשורה לפרסומים התקשורתיים שהיו בעניינם. כפי שהתרשםתי, הפרסום התקשורתי בקשר לנאים, עשה תוך ציון העובדה שדווח בהעברת כספים לגורמי חמס, והופיע לשיליה על תדיימתם. אין ספק, שבקרב הציבור הישראלי, שיתוף פעולה עם גורמי חמס, נחשב כפגיעה חמורה במדינה ובביטחונה. בכתב האישום המקורי שהוגש ביום 23.9.2012, ציון הקשר בין הנאים 1 לבין עימאד, שלגביו נאמר כי הוא ידוע כפעיל בארגון החמס. גם בכתב האישום המקורי, שהוגש ביום 28.9.2012, לא שונתה עובדה זו. עיקר הידיעות התקשורתיות שפורסמו בהקשר זה לגבי הנאים, ביום הגשת כתב האישום המקורי, ייחסו להם במפורש או במשתמע, קשר לארגון החמס. רק ביום 28.9.2012, הציגו ב"כ המאשימה לפרטוקול דין המעצר (מ"ת 12-09-44358) כי הנאים לא ידעו כי שיתוף הפעולה שלהם היה מול פעיל חמס, אך עובדה זו לא ציינה בכתב האישום המקורי. לא זו אף זו, לאחר הצהרה, ביום 9.10.2012 פורסמה הודעה באתר האינטרנט של הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור, לפיה הוגש כתב אישום נגד שלושה ישראלים המואשמים כי שימשו בלבד כספים עבור חמס.

.74. בעניינו, קשה שלא לקבע, כי גם אם סבירה המאשימה בתום לב, בעת הגשת כתב האישום המקורי, כי לנאים היו מודעות להיווטו של לוויי מקשר לארגון חמס, הרי שלא יכול להיות חולק, כי נגרם להם נזק, מעצם פרסום אותה עובדה. העובדה שהמאשימה ביקשה בשלב מאוחר יותר, מבלי לתקן את כתב האישום עצמו, להציג כי הדבר אכן נכון, רק ממחישה את עצמת הנזק שנגרם לנאים, משוחדך להם אותן קלון של פגיעה במדינה ובביטחונה וניזוק שם הטוב. בית המשפט המחויז עמד לא מכבר על נזק דומה, שנגרם לנאים בשל פרסומים שגויים בתחום ומצדיק הקלה בעונש (ראו: תפ"ח (ת"א) 14-07-39303 מדינת ישראל נ' נחמן (הורסם בנבבו, 27.12.2015)). העובדה שגורם רשמי, מצא לנאים, גם לאחר הצהרת ב"כ המאשימה, ליחס לנאים, בהודעה לעיתונות, פעילות כבדרי כספים עבור החמס, רק ממחישה ומעצימה את הנזק שנגרם להם. לפיכך, מצאתו לנאים לתת לפרסומים אלה, משקל ממשי לקולא בଘירת עונשם של הנאים.

.75. שיקולי ההרתקעה כמפורט בסעיפים 40ו - 40ז לחוק, ילקחו בחשבון במסגרת המתחם. אכן, יש מקום להרטיע את הרבים מביצוע עבירות כגון אלו, בהן הורשעו הנאים, הקשורת לתופעה הבזiosa של חטיפת

אריתראים וסודנים, אשר מצויים גם כר במצוקת חיים קשה וمتמשכת. עם זאת, באשר לצורך בהרתעה אישית של הנאשימים, מטע תקווה שלא ישובו על מעשיהם, התרשםתי כי קיימת סבירות נמוכה שישבו לבצע עבירות, מהסוג הנדון בעיקר, וכן הצורך בענישה לצורך הרתעה אישית, קטן.

. 76. בהתחשב בכל האמור, אני מטיל על הנאשימים את העונשים הבאים:

על הנאשם 1:

- א. 2.9.2012-23.10.2012. 12 חודשים מאסר בפועל, בקיזוז ימי מעצרו בין התאריכים 20.10.2012 עד השעה 10:00, או על פי הנאשם 1 ותיצב לריצוי מאסרו בבית המעצר "ニצן" ברמלה, ביום 15.10.2017 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כsharp;תו תעודה זהות או דרכון. על הנאשם 1 לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא עבר עבירות מהסוג אותן עבר.
- ג. פיצוי למתלון על סך 10,000 ₪, אשר יקווזו מסכום ההפקדה שקיים בתיק המעצר.

על הנאשם 2:

- א. 2.9.2012-27.10.2012. 8 חודשים מאסר בפועל, בקיזוז ימי מעצרו בין התאריכים 20.10.2012 עד השעה 10:00, או על פי הנאשם 2 ותיצב לריצוי מאסרו בבית המעצר "ニצן" ברמלה, ביום 15.10.2017 עד השעה 10:00, או על פי ההחלטה שב"ס, כsharp;תו תעודה זהות או דרכון. על הנאשם 2 לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא עבר עבירות מהסוג אותן עבר.
- ג. פיצוי למתלון על סך 5,000 ₪. 2,000 ₪ מתוכם, יקווזו מסכום ההפקדה שקיים בתיק המעצר, והיתרה תשלום ב-3 תלומים שווים ורצופים החל מיום 1.11.2017.

ניתן היום, ט"ז באלוול התשע"ז, 7 בספטמבר 2017, במעמד הצדדים.